

Sygn. I C 242/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Maria Cichoń
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Cichosz

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko T. F. w B. (D.)

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda T. W. na rzecz T. F. w B. (D.) kwotę 5.924,16 zł (pięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia cztery złotych 16/100) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

3. nakazuje ściągnąć od powoda T. W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w S. kwotę 298,11 zł (dwieście dziewięćdziesiąt osiem złotych 11/100 tytułem wydatków.

Na oryginale właściwy podpis.

I C 242/12

UZASADNIENIE

Powód T. W. w niniejszym postępowaniu domaga się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego T. F. w B. (Towarzystwa (...) w D.) kwoty 101.679 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lutego 2011 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż w dniu 17 stycznia 2011 r. na terenie D. na drodze do miejscowości N. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został jego samochód marki M. (...), nr rej. (...), a sprawcą kolizji był obywatel duński J. R., którego samochód posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym Towarzystwie (...).

Wysokość szkody powód ustalił w oparciu o kosztorys sporządzony przez warsztat E. H., współpracujący z ubezpieczycielem, gdzie dokonano oględzin pojazdu i wyceniono koszt naprawy na kwotę 245.769,73 koron duńskich.

Likwidacja szkody była prowadzona na terenie Polski przez (...) S.A. w S., która ostatecznie nie uznała roszczeń powoda.

Pozwany T. F. w B., D., w odpowiedzi na pozew (k. 76 i następne) wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, iż powód nie udowodnił, aby w dniu 17 stycznia 2011 r. doszło do kolizji pojazdu powoda z pojazdem kierowanym przez J.'ego R.. Pozwany zakwestionował również – z ostrożności procesowej – wysokość szkody w pojeździe powoda.

Sąd ustalił:

Powód T. W. zakupił w dniu 1 lutego 2010 r. w U. samochód osobowy marki M. (...), rok produkcji 2008, VIN: (...), kolor srebrny, pojazd uszkodzony po wypadku i niekompletny, za kwotę 2.100 USD.

dowód: oferta sprzedaży – k. 136 akt; faktura z dnia 1 lutego 2010 r. za tłumaczeniem na język polski – k. 82 i 83; świadectwo własności z tłumaczeniem na język polski – k. 84 i 85 akt.

W dniu 4 stycznia 2011 r. powód złożył do Starostwa Powiatowego w S. wniosek o rejestrację powyższego pojazdu.

Pojazd został zarejestrowany na T. W., nr rej. (...). Dowód rejestracyjny i kartę pojazdu wydano powodowi 10 stycznia 2011 r.

dowód: pismo Starostwa Powiatowego w S. z dnia 23 listopada 2011 r.; karta informacyjna pojazdu – k. 79 i 80 akt.

W dniu 4 stycznia 2011 r. powód zawarł z (...) S.A. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od 4 stycznia 2011 r. do 3 lutego 2011 r., a dotyczącą samochodu osobowego marki M. (...), nr rej. (...).

dowód: polisa ubezpieczeniowa nr (...) – k. 145 akt.

W dniu 17 stycznia 2011 r. w D. na drodze do N. samochód F. (...), którego kierowcą był J. R., najechał na M. (...), nr rej. (...), ze względu na nieuwagę. J. R. przyjął na siebie pełną winę za tę kolizję.

dowód: oświadczenie J.'ego R. wraz z tłumaczeniem na język polski – złożone w kopercie na k. 7 akt oraz tłumaczenie złożone w kopercie na k. 7 akt.

oryginał oświadczenia – złożony w kopercie na k. 87

W chwili zdarzenia pozwany T. F. w B. miał zawartą z J.'m R. umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

J. R. zgłosił szkodę do pozwanego Towarzystwa (...) i podał dokładne dane powoda, w tym numer polisy OC w U.. W zgłoszeniu opisał szkodę w swoim pojeździe, nie opisał szkody w pojeździe powoda.

dowód: zgłoszenie szkody – k. 305 akt.

W dniu 19 stycznia 2011 r. firma (...) – autoryzowany sprzedawca i warsztat serwisowania M. (...), C., D., S., R. w N. F. (D.) na zamówienie powoda złożone 18 stycznia 2011 r. sporządziła raport z uszkodzenia samochodu o nr rej. (...), nr podwozia (...). Za zamówienie zapłacono gotówką 18 stycznia 2011 r.

dowód: faktura gotówkowa z dnia 19 stycznia 2011 r. wystawiona przez (...) dla T. W. wraz z tłumaczeniem na język polski – złożone w kopercie na k. 7 akt.

W raporcie do wymiany zakwalifikowano: osłonę (pokrycie) zderzaka przedniego, kratkę powietrzną zderzaka przedniego, czujnik P. H. U F, czujnik P. F., czujnik P. H. I F, sieć przewodów P., płytę chłodnicy, gwiazdkę M. przód, klapę przednią, światła przednie lewe komplet, światła przednie prawe komplet, światła uchwytu prawe,

światła przeciwmgielne prawe, błotnik przedni lewy, błotnik przedni prawy, płytę – osłonę wewnętrzną F H F, usztywniacz poprzeczny przedni dolny, podwieszenie świateł przednich (niecz.), drzwi lewe przednie, drzwi prawe przednie, uszczelkę drzwi przednich lewych, uszczelkę drzwi przednich prawych, listwę ozdobną drzwi przednich lewych, listwę ozdobną drzwi przednich prawych, drzwi lewe tylne, drzwi prawe tylne, uszczelkę drzwi tylnych lewych, uszczelkę drzwi tylnych prawych, listwę ozdobną drzwi tylnych lewych, listwę ozdobną drzwi tylnych prawych, panel osłonowy lewy, pokrycie zderzaka tylnego góra, błotnik tylny lewy, błotnik tylny prawy, zestaw naprawczy szyba boczna lewa, zestaw naprawczy szyba boczna prawa, felgę aluminiową lewą przednią, felgę aluminiową prawą przednią, sprężarkę (nieczytelne) zawieszenie, chłodnicę, felgę aluminiową lewą tylną, felgę aluminiową prawą tylną.

W lutym 2011 r. firma (...) Spółka Jawna w S. sporządziła kalkulację naprawy nr (...). Całkowity koszt naprawy wyceniono na kwotę 101.678,86 zł.

dowód: kalkulacja naprawy z 28 lutego 2011 r. – k. 10 – 13 akt.

W marcu 2011 r. powód przedstawił uszkodzony samochód do oględzin rzeczoznawcy w Polsce.

Rzeczoznawca samochodowy i ruchu drogowego W. B. stwierdził, że pojazd jest niesprawny technicznie, uszkodzony (dookoła).

Na podstawie oględzin samochodu zakwalifikował do wymiany te same elementy co zostały wskazane w Raporcie szkody z dnia 19.01.2015 r. sporządzonym przez (...).

dowód: opinia techniczna nr S.-27/11/WB z dn. 25.03.2011 r. – k. 8-9 akt.

W kwietniu 2011 r. powód zgłosił szkodę do likwidacji do T. F. w B., gdzie uzyskał informację, że szkodę należy zgłosić w Polsce. W dniu 15.04.2011 r. powód zgłosił szkodę w Polsce w systemie H. D..

Został poinformowany o konieczności przeprowadzenia oględzin uszkodzonego pojazdu z udziałem przedstawiciela Towarzystwa (...).

dowód: e-mail pełnomocnika powoda r.pr. J. M. z dnia 15 kwietnia 2011 r. – k. 307 akt; e-mail H. D. z dnia 10 maja 2011 r. do (...), rejestracja szkód – k. 306 akt.

(...) S.A. w S., działające jako reprezentant duńskiego towarzystwa (...)/S na terenie Polski, w piśmie z dnia 2 listopada 2011 r. poinformowało powoda, iż Towarzystwo (...) sprawcy potwierdziło gwarancję ubezpieczenia i odpowiedzialność sprawcy, jednak w związku z brakiem możliwości weryfikacji wysokości odszkodowania – brak oględzin z udziałem przedstawiciela ubezpieczyciela – nie wyraziło zgody na jego wypłatę.

Jednocześnie poinformowano powoda, że sprawa może być wznowiona po udostępnieniu pojazdu do oględzin.

dowód: pismo E. Hestia z dnia 2 listopada 2011 r. – k. 309 akt.

W korespondencji e-mailowej przeprowadzonej przez powoda T. W. z konsultantem w systemie H. D. powód poinformował, iż samochód został sprzedany W. Z., który go jeszcze nie naprawił – oględziny można przeprowadzić w B. koło S..

W dniu 16 listopada 2011 r. zostały przeprowadzone oględziny przedmiotowego pojazdu przez przedstawiciela E. Hestii, w oparciu o które sporządzono też kalkulację naprawy – łączny koszt naprawy z VAT to kwota 62.844,39 zł.

dowód: treść korespondencji e-mailowej; protokół szkody w pojeździe o nr rej. (...); kalkulacja naprawy nr (...)-dokumenty złożone w aktach szkody (...) (w aktach szkody brak numeracji kart).

Pismem z dnia 29 lutego 2012 r. (...) S.A., działając jako reprezentant do spraw roszczeń duńskiego towarzystwa (...)/S na terenie Polski, poinformowało powoda o odmowie wypłaty odszkodowania za szkodę z dnia 17 stycznia 2011

r. W uzasadnieniu tej decyzji podano: „W oparciu o dokumentację sprawy przyjęto, że uszkodzenia pojazdu M. (...) wynikają z innych okoliczności, niż te zadeklarowane przez poszkodowanego i nie pochodzą bezpośrednio ze zdarzenia z dnia 17 stycznia 2010 r.

dowód: pismo STU E. Hestia z dnia 29 lutego 2012 r. – k. 16 akt.

Uszkodzenia zlokalizowane na elementach lewego boku samochodu M. (...) o nr rej. (...), nie korelują z uszkodzeniami samochodu F. (...), a tym samym nieprawdopodobne jest, aby powstały one podczas bocznego kontaktu ocierającego tych pojazdów w trakcie kolizji z dnia 17 stycznia 2011 r.

dowód: opinia biegłego ds. rekonstrukcji i analizy przyczyn wypadków drogowych A. S. – k. 321 – 331 akt.

Szacunkowa wartość przedmiotowego pojazdu M. (...) (klasa R350, rok prod. 2008, skrzynia biegów automatyczna, stan licznika 34.885 km) w sierpniu 2010 r. w stanie nieuszkodzonym wynosiła około 141.600 zł.

Koszt naprawy zakresu uszkodzeń pojazdu ujawniony w trakcie likwidacji szkody z dnia 17 stycznia 2011 r. – według cen z 1 maja 2015 r. wyniósłby 93.143,93 zł.

dowód: opinia biegłego jak wyżej; kalkulacja naprawy (załącznik nr 2 opinii).

Sąd zważył:

Powództwo w ocenie Sądu należało oddalić jako nie udowodnione.

Zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu określoną w art. 6 kc to na powódzie w niniejszej sprawie spoczywał ciężar dowodu, iż szkoda w pojeździe marki M. (...), VIN: (...), nr rej. (...), opisana w Raporcie szkody z dnia 19 stycznia 2011 r. sporządzonym przez firmę (...) w N. (D.), powstała na skutek kolizji, do której doszło z udziałem powyższego pojazdu w dniu 17 stycznia 2011 r. na drodze do N. (D.) – jak twierdzi powód.

W ocenie Sadu przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie potwierdziło tego faktu. Przede wszystkim, z jednoznacznej opinii biegłego sądowego wynika, iż uszkodzenia lewego boku przedmiotowego M. nie korelują z uszkodzeniami lewego boku F. (...). Oznacza to, iż nieprawdopodobnym jest, aby powstały one podczas bocznego ocierania się obu pojazdów (str. 6 – 9 oraz wnioski nr 3 na str. 10 opinii – k. 326 – 330 akt). Skoro zatem uszkodzenia boków pojazdów nie korelują ze sobą, to należy wykluczyć możliwość, aby w dniu 17 stycznia 2011 r. doszło do kolizji obu tych pojazdów. Biegły wskazał również, iż uszkodzenia pojazdu o nr VIN (...) opisane w Raporcie szkody przez firmę (...) wykluczały praktycznie możliwość dalszej samodzielnej jazdy tym pojazdem (zbite reflektory, uszkodzona chłodnica). Co prawda w okolicznościach sprawy, a w szczególności w świetle zeznań świadka J.'ego R., które częściowo potwierdzają twierdzenia powoda i zeznania świadka D. J. (k. 159 akt), nie można całkowicie wykluczyć, aby w dniu 17 stycznia 2011 r. doszło do kolizji między samochodem marki M. prowadzonym przez powoda, który miał założone tablice rejestracyjne nr rej. (...), a samochodem F. (...) koloru czerwonego, prowadzonym przez J.'ego R., z tym, iż samochodem kierowanym przez powoda nie był pojazd o nr VIN: (...). Świadek J. R. zeznał, iż do kolizji doszło z udziałem ciemnego samochodu, gdy tymczasem samochód marki M. (...) o nr VIN podanym wyżej to samochód koloru srebrnego. Dalej J. R. zeznał, iż w samochodzie, z którym doszło do kolizji, były dwie osoby – powód twierdził, że był sam, a świadek D. J. dopiero do niego dojechał swoim samochodem. To samo twierdził świadek D. J.. Świadek J. R. zeznał, iż uszkodzenia pojazdu, z którym doszło do kolizji, były nieznaczące (na protokole zgłoszenia szkody nie zostały w ogóle opisane uszkodzenia tego pojazdu). Zeznał również, że powód odjechał swoim samochodem z miejsca zdarzenia dopiero po tym, jak po jego samochód, który nie nadawał się do dalszej samodzielnej jazdy, przyjechała laweta, gdy tymczasem powód i świadek D. J. podali, że z miejsca zdarzenia odjechali każdy swoim samochodem w krótki czas po podpisaniu przez świadka J.'ego R. (kierowcy samochodu marki F. (...) koloru czerwonego) oświadczenia odnośnie przebiegu kolizji.

Z uwagi na stwierdzone rozbieżności w zeznaniach świadka J.'ego R. z twierdzeniami powoda oraz zeznaniami drugiego świadka D. J., w kontekście jednoznacznej opinii biegłego co do braku korelacji w uszkodzeniach boków obu

pojazdów rzekomo ocierających się o siebie w trakcie kolizji, jak również dalszych czynności podjętych przez powoda w celu likwidacji przedmiotowej szkody – a przede wszystkim nie przedstawienia pojazdu do oględzin Towarzystwu (...) sprawcy szkody – należy stwierdzić z całą pewnością, iż pojazd powoda o nr VIN (...) nie brał udziału w kolizji, do której doszło w dniu 17 stycznia 2011 r. na drodze prowadzącej do N. (Dania) z udziałem samochodu prowadzonego przez powoda i samochodu marki F. (...) kierowanego przez J.'ego R..

Z tych też względów Sąd oddalił powództwo jako nie udowodnione.

Sąd pominął dowód zgłoszony przez pełnomocnika powoda w piśmie procesowym z dnia 24 czerwca 2015 r. (k. 353), gdyż w ocenie Sądu wydanie przez biegłego opinii uzupełniającej w oparciu o zdjęcia z miejsca zdarzenia wykonane przez świadka po upływie 4 lat od zdarzenia jest bezcelowe jako nieprzydatne do wydania opinii uzupełniającej na okoliczności podnoszone przez powoda w tym piśmie. Zdjęcia takie należało bowiem wykonać na miejscu zdarzenia, bezpośrednio w dniu zdarzenia, ewentualnie w krótki czas po zdarzeniu. Po tak długim upływie czasu miejsce zdarzenia może wyglądać zupełnie inaczej i z pewnością nie pozostały żadne ślady, które pozwoliłyby na odtworzenie przebiegu kolizji i tym samym wskazanie uszkodzeń, które mogły wystąpić w pojeździe powoda w następstwie tego wypadku.

Sąd, dokonując rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, oparł się przede wszystkim na opinii wydanej w przedmiotowej sprawie przez biegłego d/s rekonstrukcji i analizy przyczyn wypadków drogowych A. S., wykonującego opinie w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej – Instytutu (...). Opinia ta bowiem została sporządzona przez osobę całkowicie bezstronną, posiadającą odpowiednie przygotowanie zawodowe i doświadczenie oraz dysponującą w ramach Instytutu odpowiednimi narzędziami do sporządzania opinii w tego typu sprawach. Należy podkreślić, iż wszelkie wątpliwości i niejasności, jakie pojawiły się w toku sporządzania opinii (brak możliwości odtworzenia korelacji uszkodzeń prawego boku samochodu powoda z barierką, o którą samochód miał się otrzeć w trakcie kolizji) obciążają powoda, który po pierwsze: nie zażądał przeprowadzenia oględzin pojazdu bezpośrednio po zdarzeniu przez przedstawiciela firmy ubezpieczeniowej, a po drugie: nie przedstawił dowodu, z którego wynikałoby, w jaki sposób został naprawiony jego pojazd po sprowadzeniu go w stanie uszkodzonym do Polski z U..

W świetle jednoznacznej opinii biegłego, sąd uznał za niewiarygodne twierdzenia powoda, iż szkoda w jego pojeździe marki M. (...), VIN nr (...), opisana w Raporcie szkody sporządzonym przez firmę (...), powstała w następstwie kolizji z dnia 17 stycznia 2011 r.

Z uwagi na uznanie przez sąd iż powód, nie udowodnił swojego roszczenia co do zasady, sąd odstąpił od badania wysokości szkody, które rzekomo powód podniósł w następstwie zdarzenia z dnia 17.01. (...).

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Na zasądzoną w pkt. 2 od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.924,16 zł składa się kwota zaliczek wpłaconych przez pozwanego na koszty biegłego oraz koszty tłumaczenia związane z odezwą do D. celem wysłuchania świadka J. R. tj. 2307,16 zł (220 zł – k. 147, 298, 30 zł – k. 287, 1500 zł – k.320 + 308,86 – k. 3492 zł) plus kwota 3.617 zł (koszty zastępstwa procesowego).

W pkt. 3 wyroku sąd nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w S. kwotę 298,11 zł tytułem zwrotu wypłaconego z kasy Sądu Okręgowego w S. części wynagrodzenia tłumacza. Wyliczenie przedstawia się następująco : (koszty tłumacza związane z odezwą to kwota 796,41 zł (522,21 zł – k. 211 i 204,20 zł – k. 286) - zaliczki wpłacone przez pozwanego (298, 30 zł + 200 zł = 298,11 zł).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Na oryginale właściwy podpis.